

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

33 Legem pone mihi Domine viam iustificationum tuarum: & exquiram
eam semper.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

rum : & exquiram eam semper.

34 Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam : & custodiam illam in toto corde meo.

35 Deduc me in semitam mandatorum tuorum : quia ipsam volui.

36 Inclina cor meum in testimonia tua : & non in avaritiam.

37 Auerte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tua viuifica me.

38 Statue seruo tuo eloquium tuum : in timore tuo.

39 Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum : quia iudicia tua iucunda.

40 Ecce concupiui mandata tua : in æquitate tua viuifica me.

33 Legem pone mihi Domine.

Si de lege statuenda, vel promulganda, quæ communiter omnibus datur, ageretur, nec opus esset illam poni, nec vniquam diceret mihi; cum illam non modo non ignorat, sed hætenus tantoperè celebrarit.

Sed duplici modo postulat sibi legem poni : & vterque omnino necessarius est.

**Petit in-
terio-
rem
legis no-
titi-
am.**

Primò quidem (ne frustra sonet foris verbum , quod intus à doctore non manifestatur) petit sibi interno lumine legem poni : quod plurimis versiculis varijs modis efflagitat , nunc quidem rogans reuelari sibi oculos , vt consideret mirabilia de lege Dei : nunc ne abscondantur à se mandata : nunc ne à mandatis repellatur : nunc doceri iustificationes Dei , & multa huiusmodi , quæ sparsim toto hoc psalmo frequentissimè leguntur.

**Et gratiã
ad opus.**

Secundò , quia notitia etiam interiori illustratione habita non sufficit , nisi gratia sanans præstet implere , quod cognitum est , petit sibi legem poni , deduci in via , gressus suos dirigi , denique moueri ad implendam legem : quæ , cum spiritualis sit,

1. Cor. 3. carnalis homo , & venundatus sub peccato ,

1. Tim. 1. eam assequi non potest. Quærit S. August.

S. August. stinus hoc loco , cum iusto non sit lex posita , vt Apostolus asserit , cur dicat , legem

Exod. 34. pone. Et respondet petere , vt sibi ponatur , non , sicut iniustis , & non subditis ad vetus testamentum pertinentibus posita est in tabulis lapideis : sed , sicut Sanctis , filijs liberæ , hoc est supernæ Hierusalem ; filijs promissionis , filijs hereditatis æternæ , sancto Spiritu tanquam digito Dei in mente datur , & in cordibus scribitur : non quam memoria teneant , & vita negligant. sed

sed quam sciant intelligendo, faciant diligendo in latitudine amoris, non timoris angustijs. Sed cum iam per eam cucurrerit, vt proximè dixerat, quomodo poni sibi petit? Nimirum quemadmodum si poculum plenum teneas (inquit Augustinus) & sitienti dare incipias, & haurit bibendo, & poscit desiderando, nempè vt dare ne cesses.

Viam iustificationum tuarum:

Rursus via monet nos peregrinationis, periculorum, necessitatis, exilij, lacrymarum, suspiriorum, dum à tali patria peregrinamur. Et quia tanti momenti hæc via est, iure optimo petit, vt rationem, ordinem, atque legem eam peragendi, Deus ipse sibi præscribat: quod egregiè S. Ambrosius ex more, ac disciplina militari explicat. Miles, inquit, qui ingreditur iter, viâdi ordinem non ipse disponit sibi, nec pro suo arbitrio viam carpit, nec voluntaria captat compendia, ne recedat à signis: sed itinerarium ab Imperatore accipit, & custodit illud: præscripto incedit ordine: cum armis suis ambulat, rectaque via conficit iter, vt inueniat commeantiũ parata sibi subsidia. Si aliò ambulauerit itinere, annonam non accipit, mansionem paratam non inuenit. Vide multa præclare de ductu filiorum Israel per desertũ.

*Sequenda
via militaris. J.*

S. Ambr.

P. 5 Sed

*Exod. 13.**Isai. 19.*

Sed illud suauissimè de præeunte columna ignis, & nubis, quam viarum legem appellat. Illa, inquit, columna nubis quidem specie præcedebat filios Israel, mysterio autem significabat Dominum Iesum in nube venturum leui, sicut dixit Isaias, hoc est, in Virgine Maria. Illud etiam sanctæ militiæ sectatoribus iucundissimum addit. Si Reges terræ norunt commoda præuidere sequentibus se, quanto magis Deus, qui bonus est, nouit quemadmodum profutura disponat diligentibus se. Ac primum, si incognitum carpendum est iter, duces eliguntur viarum, qui præcurrant agmini, sed hoc Imperatores isti iniuriosum sibi arbitrantur. Deus autem præibat cum Hebræi facerent iter. Hæc ille. Multò autem dulcius præiuit nobis Dominus Iesus cum sua Cruce, & ad sequendum inuitās, & quomodo sequamur, ostendens.

Et exquiram eam semper.

Ser. 9. de Natiuit.

Hebraicè significantius, Et custodiam. Sed exquirendo custodit, & custodiendo exquirat. Sicut illè sitiens, de quo paulò ante Sanctus Augustinus. Nam præclare S. Leo. Nemo, inquit, ad cognitionem veritatis magis propinquat, quam qui intelligit in rebus diuinis, etiam si multum proficiat, semper sibi superesse, quod quaerit.

rat. Nam qui se ad id, in quod tendit, peruenisse præsumat, non quæsitâ reperit, sed in inquisitione defecit.

Semper. Non est mediocre, quod requiritur, Paradisi gratia, Dei Regnum, Angelorum consortium, immortalitatisque domicilium. Non ergo vno die quæritur (inquit Ambrosius) nec duobus, aut paucis mensibus, sed quæritur semper, & quæritur per omnia, vt meritorum multa concurrant suffragia. *ὁ παντός* enim & omne tempus significat, & per omnia.

Semper & per omnia quærendum Dei regnum.

Ceterum vox hebræa significat calcaneum: vt sit idem, quod ad calcem, vel ad finem vsque. Significat & vestigium. Itaque posset per appositionem dici. Exquirâ, & custodiam legem, vestigium tuum. Si enim creaturæ vestigia Dei dicuntur, quia ex his licet imperfectè, cognoscitur; multo magis lex, quæ sanctum, iustum, pium, providentem, & gubernantem ostendit.

Vox hebræa etiâ vestigiū significat.

Verum quoniam eadem vox retributionem significat, vt eo loco. In custodiendis illis retributio multa; vbi est eadem vox

Et retributione.

ἵπυ Aliqui intelligunt perinde esse, ac si diceretur, propter retributione: quomodo inferius loquitur, inclinasse se cor suum ad faciendas iustificationes Dei propter retributionem. Mihi placet id quoque per appositionem intelligi. Exquiram legem, retributionem: quasi ipsa custodia legis retributio sit, cum fit ex amore. Sicut enim

Psal. 18.

Ipsa legis custodia est retributio.

non est parua miseria non amare Deum,
Conf. l. 1. vt S. Augustinus loquitur, ita amare ingēs
c. 5. Or. in fructus est. Hoc ipsum merces est (inquit
S. baptis. Nazianzenus) Patri placere, atque infer-
Ser. 7. de uire. Et S. Leo. Diligenti Deum sufficit ei
ieiun. 7. placere, quem diligit : quia nulla maior
mens. expetenda est remuneratio, quam ipsa dile-
 lectio. Quare pulcherrimè S. Bernardus. Et
Ser. 83. in quidem, inquit, soli Deo honor, & gloria.
Cant. Sed horum neutrum acceptabit Deus, si
1. Tim. 1. melle amoris condita non fuerint. Is per
 se sufficit, per se placet, & propter se: ipse
 præmium sibi est amor: præter se non re-
 quirat causam, non fructum: fructus eius
 vsus eius: amo, quia amo: & amo, vt amē.]
Homil. 5. Et S. Chrysostomus, Amemus igitur illum
in Ep. ad vt amare quidem par est. Hoc enim ma-
Rom. gna certè merces: hoc cælorum regnum,
 & voluptas, & deliciae, & gloria, & ho-
 nor: hoc lumen, hoc beatitudo infinita:
 quam ipsam nec oratio repræsentauerit,
 nec mens comprehenderit.] Vides ergo
 quam congruè dixerit legis custodiam ex
 amore esse retributionē? Magna res amor,
 qui cum retributionem expectet sine pon-
 dere, & sine mensura, retributione tamen
 vsque ad eum diem non caret; sed se ipso
 contentus, velut aliud nihil spectet, se ip-
 so & delectatur, & fruitur. Quod fortè in-
 dicat Scriptura cum in Ecclesiastico flores
 sapientiæ appellat fructus honoris, & ho-
 nestatis: sunt enim ijdem & flores, & fru-
 ctus.

us. Flores sunt ligni vitæ, qui in cælesti Hierusalem fructus parturient sempiternè suauissimos. Fructus sunt, quia etiam nunc pascunt, & nutriunt.

De vijs autem huiuscemodi quærendis, *Quærenda & terenda via bona. Jer. 6. 6.* & percurrendis admonet nos & Ieremias. State, inquit, super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona: & ambulate in ea. Vbi & videndum, id est, inuestigandum, ac meditandum diligenter præscribitur: & interrogandum ab alijs viris, nempe spiritu Dei præditis, qui nos docere, & instruere possint. Nec de novis interrogandum, aut non tritis semitis, sed de antiquis, quas ante nos serui Dei terere consueverunt. Nec de quacunque via, sed de bona quærendum: nec solo quæsitu contentis subsistendum est, sed ambulandum in ea. Quæ omnia nequaquam oscitanter perpendenda sunt. Vide & quæ præclarè S. Ambros. disputat Ser. 8. in verba huius Psalmi, Cogitavi vias meas. Vbi inter cetera. Si viam ingressus, cum veneris ad compitum aliquod, si nescias, quod iter ingredi debeas, stas, & cogitas primò, quæ sit via, quæ ad Ciuitatem ducat, ad quam putas tibi esse pergendum: quanto igitur magis animo debes, ac mente consultare, qui ad regnum cæleste contendis, & cogitare tecum, quia non omnis via illo ducit: non omnis via illo dirigit, ad Hierusalem illam, quæ in cælo est.